

Sigrún Gudmundsdóttir: werk smaakt naar meer

Tekst door Dora Brandt

Bij de Galerie Lans-Uylen in Hengelo is een selectie te zien uit het werk van de dit jaar afgestudeerde, uit IJsland afkomstige beeldend kunstenaar Sigrún Gudmundsdóttir. Het betreft fotografie, een aantal objecten en drie films van performances waaronder de een uur durende videoregistratie van *Chocolate*. De verlokkingen van de consumptiecultuur en de schijnbare maakbaarheid van de samenleving worden door haar werk van kritische kanttekeningen voorzien. Gevoel voor perfectie, onbevangenheid en relativeringsvermogen voeren daarin de boventoon.

...

De kleine, verzorgde galerieruimte lijkt geschapen voor het werk van Sigrún Gudmundsdóttir. De kunstenaar reageert op de wereld om haar heen en probeert onderwerpen die haar aanspreken en bezig blijven houden te vangen in daarvoor representatieve en symbolische beeldtaal.

De beelden die ze gebruikt combineert ze tot doordachte contexten waarin iedere *representant* een onmisbaar deel van het verhalende geheel vormt.

Gudmundsdóttir bereikt dit op drie verschillende manieren. Zij zet zichzelf in als *materiaal*, levert commentaar van buitenaf of betreft de toeschouwer in haar werk.

Het laatst genoemde geldt voor het object *Two a day* cabinet.

Voor een fraaie handgemaakte medicijnkast, uitvergroting van het gangbare klapdeurtjesmodel met spiegelglas uit de gemiddelde Nederlandse badkamer, staat de kijker oog in oog met zichzelf en een keur aan glazen potjes gevuld met capsules.

Wat te kiezen? De opschriften zijn uitnodigend, zowel abstracte (*happiness, career, youth*) als concrete (*no pimples*) begerenswaardige zaken staan zo voor het grijpen. Wanneer en hoe te gebruiken? *Two before breakfast* of *three with water*? Met behulp van de juiste pillen moet het leven toch volledig naar wens kunnen worden ingericht!

De hoeveelheid capsules in de diverse potjes geeft aan hoe de behoefte ligt, intrigerend is het exemplaar met *only one left*.

Chocoladesoldaatjes

Commentaar spreekt uit een installatie als *Nowhere better than here*. Op een rijkelijk met chocolade ingesmeerd televisiescherm met het beeld op *ruis*, is in koel lichtende letters de uitgekraste tekst *Nowhere better than here* leesbaar.

Geruststellend voor zolang het duurt, want wie maar even zijn blik afwendt van deze magische mededeling ziet hoe de zelfgenoegzaamheid bedreigt en gerelativeerd wordt door een van weerszijden oprukkend, mathematisch opgesteld legertje minisoldaatjes.

Hun vertederend ogend chocolade-uiterlijk kan de oorlogszucht niet verhullen. Gedragswetenschappers, psychologen, medici en voedingsdeskundigen buigen zich al eeuwen over de uitweking van chocoladeconsumptie op lichaam en geest. Wat de één beweert, haalt de ander onderuit, maar op twee punten stemmen ze overeen: vrouwen hebben doorgaans meer met chocolade dan mannen en chocolade is in ieder geval een genotsmiddel.

Gudmundsdóttir heeft chocolade ontdekt als materiaal. Ze werkt er graag mee vanwege de structuur, de geur en de smaak die een appél doen op de zintuigen waardoor gedachten en verlangens worden opgeroepen.

Voor haar is chocolade symbolisch materiaal; het is vrouwelijk, sensueel, seksueel en verslavend. *Bust*, het werk warin zij zelf als een op een sokkel geplaatste en in massieve chocolade uitgevoerde buste figureert, heeft een klassieke uitstraling.

Mooi is de nauwelijks zichtbare wittige *uitslag*, ontstaan door de natuurlijke reactie van chocolade bij blootstelling aan temperatuurverschillen. Onwillekeurig doet dit denken aan het groen uitslaan van een bronzen kop.

Metamorfose

Uitiem voorbeeld van hoe Gudmundsdóttir zichzelf inzet als materiaal en gelijktijdig alle eigenschappen van chocolade gebruikt en visualiseert is de genoemde performance *Chocolate*.

De kunstenaar staat tegenover haar chocolade-evenbeeld, allebei zichtbaar tot iets lager dan schouderhoogte, blank tegenover bruin.

Vanuit rust en concentratie begint ze haar evenbeeld te beroeren, strijkt wang langs chocoladewang, likt zachtjes het chocoladeprofiel, neemt hapjes ervan, streelt de chocoladehals, vleit haar hoofd op een chocoladeschouder. Allengs worden haar omhelzingen uitgebreider en heftiger.

Haar lichaamswarmte en aanrakingen smelten en vervormen haar evenbeeld, zelf lijkt zij tenslotte haast op een chocoladebuste.

Tallose associaties zijn mogelijk zowel wat betreft inhoud (menselijke relaties) als vorm (sculpturale poses). Het is een indringende ervaring om beider metamorfose te volgen.

Het werk van Gudmundsdóttir smaakt naar meer. Een mogelijkheid biedt www.sigrungudmundsdottir.com